DAM RIPOSTA

Metastaza minciunii

Cred că mulți dintre cititorii noștri mai țin minte cadrele pe care ni le-a oferit televiziunea națională la începutul acestei luni: un pușcăriaș cu un stagiu de 21 de ani, tocmai de prin regiunea Ulianovsk, ne demonstra cu mare plăcere tatuajul exotic și ne povestea cum ofițeri ai internelor și securității rusești l-au eliberat înainte de vreme, i-au dat bani de drum și l-au trimis în Moldova unde urma doar să tragă în moldoveni.

Deși faptele erau concludente și odată cu capturarea mercenarului erau demascate și acțiunile celora care adună de prin pușcării elemente criminale și le trimit în sustinerea gardiștilor și cazacilor, să le ajute acestora la săvîrșirea atrocităților pe pămîntul Moldovei, interesantă trebuia să fie reacția lor. Și ea nu s-a lăsat mult așteptată. A încercat să-i scoată basma curată ziarul «Pravda».

După ce ziarul expune date din «biografia» pușcăriașului și declarația președintelui Comisiei parlamentare pentru problemele de drept, dl T. Pantîru, prin care dumnealui a învinuit organele C.S.S. și M.A.I. al Federației Ruse că sînt implicate direct în completarea, finanțarea și expedierea grupurilor de mercenari din diferite zone ale Rusiei în raioanele din stînga Nistrului, urmează comentariul centrului de legături cu publicul al M.A.I. Firește, este negat totul, ziariștii «Mesagerului» sînt învinuiți că dezinformează. Dar vorba e că ceea ce se spune drept argumentare nu numai că nu dezminte nimic, ci mai degrabă confirmă faptele. Într-un cuvînt, citind comentariul, te simți în situația stupidă a celuia care stă față în față cu unul care-i se uită țintă în ochi și-i îndrugă verzi și uscate. Cît privește centrul de legături cu publicul al Ministerului Securității, apoi de acolo pur și simplu au replicat: în subunitatea respectivă nu există șef de direcție cu un asemenea nume.

Vă dați bine seama că dacă ar fi fost vorba numai de stigmatizarea rolului de avocat al minciunii al ziarului «Pravda» nu mai era cazul să revenim la pușcăriașul «nostru». O facem însă pentru că în ultimul timp iese la suprafață și sînt tot mai bătătoare la ochi, mai greu de ascuns nu numai urechile minciunii acestor structuri, ci chiar minciunile în toată plinătatea lor. Tot mai des opinia publică este informată și i se oferă posibilitate să se convingă de acțiunile lor nelegitime, periculoase. Cu toate că ele se străduiesc din răsputeri să le nege.

În numărul din 23 aprilie al ziarului «Izvestia» președintele Republicii Cecene D. Dudaev îi spune corespondentului: «...repet, există îndeajuns informații și despre pregătirea atentatelor asupra mea. Riscînd să dezvălui sursa de informare, totuși voi povesti despre o asemenea tentativă. Nu chiar demult dintr-o pușcărie din regiunea Murmansk au fost eliberați trei bandiți, promițîndu-li-se sume mari de bani și o viață frumoasă peste hotare — ca să mă ucidă. Trec peste detalii, vă spun doar: planul a eșuat».

După cum se vede, procedeul e bine pus la punct. Și de ce n-ar fi? În felul acesta și lupta pentru interesele imperiale este susținută, și elementele criminale sînt înlăturate de pe teritoriul Rusiei...

Totuși nici aceasta poate n-ar merita atîta spațiu de zi-

(Sfîrșit în pag. 2).

Metastaza minciunii

pot da deocamdată garanții sigure de o colaborare cinstită. Posibil, între politicieni așa ceva nu se practică, însă eu am spus: pe Dumneavoastră, domnule Bush, noi încă vă mințim. Noi am promis să lichidăm arma bacteriologică. Însă unii experți de-ai noștri au făcut tot ce-i posibil ca eu să nu aflu adevărul. N-a fost ușor, dar eu i-am păcălit. I-am prins asupra faptului. Am găsit două poligoane. Seamănă straturi cu dalac, apoi dau drumul acolo animalelor sălbatice și se uită: cînd și cum acestea pier. Grija mea e ca acești savanți, printre care, posibil, sînt și genii, să-și orienteze talentul în altă direcție, iar pericolul de moarte care planează asupra unor raioane ale țării să fie corect lichidat. Dar aceasta nu-i tot. După numărul încărcăturilor nucleare noi de asemenea neam purtat ca niște oameni necinstiți. Așa sîntem educați. Am mințit referitor la efectivul numeric al armatei și promisa reducere. Am micșorat special efectivul forțelor armate, ca reducerea reală să fie mai mică decît cea promisă».

Informația era uluitoare, și eu, venindu-mi în fire, l-am întrebat despre Bush, cum a reacționat el.

Boris Nicolaevici a zîmbit mîhnit:

«La început s-a pierdut cu firea, apoi a fost mișcat. Iar eu... așa și nu m-am învățat să-i mint nici pe ruși, nici pe americani».

«Așa nu se poate — am zis eu cu o înfățișare de deștept. — Politica este un lucru murdar. Trebuie să minți».

Boris Nicolaevici a înțeles încotro bat.

«In secolul acesta a mai rămas să trăim aproape nimic. Trebuie să terminăm cu tradițiile lui urîte și să curățim politica de minciună și dualitatea gîndirii. Asemenea «politică» nu trebuie să existe. Bush, pare-se, e gata de aceasta, iar noi... încă nu prea».

(«Izvestia» din 23 aprilie 1992).

Astfel președintele Elțin prin mărturisirea sa a demonstrat încă o dată, la cel mai înalt nivel, cît de mult sînt atacate structurile subordonate lui de cancerul minciunii. Deci să-i dea Dumnezeu forțe și înțelepciune ca să fie consecvent și să obțină succese în intențiile sale de a curăți politica de minciună, de a-i obișnui pe toți — din toate structurile inclusiv din anturajul său cel mai apropiat, să lucreze numai cu metode cinstite, să se dezică de cele vechi, murdare...

Îmi închipui și fizionomiile celor din Ulianovsk, care mai întîi i-au instruit pe pușcăriași în cine trebuie să tragă în Moldova, apoi afirmă fără a clipi din ochi că ei nu știu nimic.

Să sperăm că mărturisirea președintelui Eltin președintelui Bush le va ajuta să se corecteze. Iar pînă atunci nouă ne revine să tragem învățăminte, să nu uităm cît valorează spusele foștilor eliberatori, iar pe emisarii lor, cu tatuaje sau fără, să nu-i îmbarcăm în avioane și să-i trimitem înapoi, (cu atît mai mult că se constată că în Rusia vor să scape de ei), ci să le aplicăm din plin ceea ce li se cuvine, plus ceea ce prevede starea excepțională.

V. MUCERSCHI.